

Συγκλονιστική συνέντευξη Βλαντιμίρ Πούτιν εφ' όλης της ύλης

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

Με την φράση **«Ο αγώνας για τα γεωπολιτικά συμφέροντα οδηγεί μια χώρα είτε να γίνει ισχυρότερη, αποτελεσματικότερη, λύνοντας τα χρηματοπιστωτικά, αμυντικά, οικονομικά και, μαζί με αυτά, τα κοινωνικά της προβλήματα, είτε να διολισθήσει στη τρίτη, πέμπτη κατηγορία, χάνοντας τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του λαού της»** περιέγραψε άθελά του απόλυτα την **ελληνική γεωστρατηγική πραγματικότητα** και μαζί με πολλά άλλα που είπε παρέδωσε μαθήματα *real politic* σε μία συνέντευξη που θα μείνει στην ιστορία για το περιεχόμενό της

Αλλά πραγματικά θα αδικήσουμε το περιεχόμενο της εφ' όλης της ύλης συνέντευξης του Ρώσου προέδρου περιοριζόμενοι σε μία φράση που αφορά άμεσα την Ελλάδα, ενώ αυτός μιλάει -κυριολεκτικά - για όλα: Από την γεωστρατηγική σύγκρουση με την Δύση, τον ενεργειακό πόλεμο στις τιμές του πετρελαίου, τις ΜΚΟ κλπ.

Ας δούμε τα κυριότερα σημεία της συνέντευξης:

-Πριν 25 χρόνια η Ρωσία ξεκίνησε από το «μηδέν», με εχθρικές σχέσεις με την Δύση αρχικά, αλλά εν συνεχεία οι σχέσεις βελτιώθηκαν, μέχρι τα τελευταία χρόνια που χειροτέρεψαν πάλι. Γιατί συνέβη αυτό;

Κάνατε ήδη λόγο σχετικά με το ξεκίνημά μας από το μηδέν. **Δεν έχω λησμονήσει πώς συνέβησαν όλα αυτά.** Τότε η αξιολόγηση της δραστηριότητάς μας από τη Δύση ήταν, ίσως, ακόμη πιο σκληρή απ' ό,τι είναι σήμερα. Απ' όλα αυτά πέρασα και όλα τα θυμάμαι.

Τελικά, τι συμβαίνει; Μόλις η Ρωσία στέκεται στα πόδια της, ισχυροποιείται και διεκδικεί το δικαίωμά της να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της στο εξωτερικό, η σχέση προς το κράτος μας και προς την ηγεσία του αμέσως αλλάζει. **Θυμηθείτε τι συνέβη με τον Μπορίς Νικολάγιεβιτς (Γιέλτσιν).**

Στην πρώτη φάση, στον κόσμο ανταποκρίθηκαν θετικά σε όλα. Ό,τι και να έκανε ο Γιέλτσιν, στη Δύση γινόταν δεκτό με ζητωκραυγές. Μόλις ύψωσε τη φωνή του για την υπεράσπιση της Γιουγκοσλαβίας, στα μάτια των δυτικών, στιγμιαίως, έγινε ένας αλκοολικός, ο έτσι, ο αλλιώς.

Όλοι ξαφνικά έμαθαν ότι ο Μπορίς Νικολάγιεβιτς αγαπούσε το πιωτό. Και τι, αυτό πριν ήταν μυστικό;

Όχι, αλλά αυτό δεν εμπόδιζε τις επαφές του με τον έξω κόσμο. Μόλις τα πράγματα έφθασαν στο σημείο υποστήριξης των ρωσικών συμφερόντων στα Βαλκάνια, για τα οποία ο Γιέλτσιν μίλησε ευθέως, έγινε σχεδόν εχθρός της Δύσης. Αυτά συνέβησαν, και δεν έχει περάσει καιρός από τότε. Και τα θυμάμαι θαυμάσια.

Σήμερα, μιλάμε για τα γεγονότα στην Ουκρανία, και οι εταίροι μας κάνουν λόγο για την αναγκαιότητα σεβασμού της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας. Όπως και ότι όλοι όσοι πολεμούν για τα δικαιώματά τους και τα συμφέροντά τους στην ανατολική Ουκρανία είναι φιλορώσοι αποσχιστές.

Και αυτοί, που πολέμησαν εναντίον μας στον Καύκασο -μεταξύ αυτών και όσοι ήσαν υπό την ηγεσία της Αλ-Κάιντα, με τα χρήματά και με τα όπλα της στα χέρια, αλλά και τα ίδια τα μέλη της Αλ-Κάιντα, που πήραν μέρος στις μάχες- αυτοί βεβαίως είναι μαχητές της δημοκρατίας. Είναι απίστευτο, αλλά είναι γεγονός!

Μας έλεγαν τότε για δυσανάλογη χρήση βίας. Ας πούμε, ότι είναι έτσι, πυροβολείτε από τανκς, χρησιμοποιείτε πυροβολικό. Απαράδεκτο, απαράδεκτο!

Και στην Ουκρανία; Και αεροπορία και τανκς και βαρύ πυροβολικό και πολλαπλοί εκτοξευτές πυραύλων.

Επιπλέον, βόμβες διασποράς και -να τρελαίνεσαι δηλαδή!- βαλλιστικοί πύραυλοι. Σε αυτή την περίπτωση κανείς δεν μιλά για δυσανάλογη χρήση βίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Όπως αφήνετε να υπονοείται, στον ουκρανικό Στρατό αντιπαρατίθεται η Ρωσία.

Υπονοείται, ότι εκεί υπάρχουν ρωσικά συμφέροντα, αλλά μας στερούν το δικαίωμα να τα υπερασπιστούμε. Και τους ανθρώπους να υπερασπιστούμε, οι οποίοι ζουν σε αυτά τα εδάφη. Εσείς νομίζω είσθε από το Χάρκοβο, έτσι δεν είναι;

Από το Λουγκάνσκ.

Από το Λουγκάνσκ. Γνωρίζετε, λοιπόν, ότι ακόμη και όταν σε έναν από τη δική σας περιοχή είναι γραμμένο στο διαβατήριο «Ουκρανός», αυτό δεν λείπει τίποτε ιδιαίτερο για τον ίδιο.

Εκεί όλοι θεωρούν τους εαυτούς τους ως τμήμα του μεγάλου ρωσικού κόσμου. Βεβαίως, στον ουκρανικό λαό υπάρχει μια ιδιαίτερη κουλτούρα και γλώσσα ιδιόμορφη, μοναδική, και κατά την άποψή μου, με εκπληκτικό ήχο, πολύ όμορφη.

Πριν λίγο καιρό, ένας συνάδελφος μου έδειξε κάποια ντοκουμέντα του 1924. Στο διαβατήριο ήταν γραμμένο «Μεγαλορώσος». Και τους σημερινούς Ουκρανούς τους έγραφαν «Μικρορώσους».

Εκεί δεν υπήρχε επί της ουσίας διαφορά. Μας λένε: ξεδιπλώνετε όλη την ώρα την ιδέα του ρωσικού κόσμου, μπορεί, όμως, οι άνθρωποι να μην θέλουν στο δικό σας κόσμο. Κανείς, όμως, δεν το επιβάλλει. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτός δεν υπάρχει!

Όταν μιλώ με ανθρώπους από την Κριμαία, ας πούμε, ή από την ίδια την ανατολική Ουκρανία, τους ρωτώ: «Τι εθνικότητα έχετε;». Κάποιοι απαντούν: «Δεν υπάρχει διαφορά».

Αλλά εάν η Ρωσία ξεκινά να μιλά γι' αυτό, να υπερασπίζεται τους ανθρώπους και τα συμφέροντά της, αμέσως γίνεται κακιά.

Σκεφτείτε, το ζήτημα είναι με τη θέση μας για την ανατολική Ουκρανία ή την Κριμαία; Σε καμία περίπτωση! Κι αυτό να μην ήταν, θα έβρισκαν άλλη αιτία. Και αυτό συνέβαινε πάντα.

Κοιτάξτε την χιλιετή ιστορία μας. Μόλις η Ρωσία πάει λίγο να ανυψωθεί, αμέσως πρέπει να την μετακινήσουν προς τα πίσω, να τη βάλουν στη θέση της, να την επιβραδύνουν.

Η «θεωρία της ανάσχεσης», πόσα χρόνια είναι σε ισχύ; Υπάρχει η εντύπωση ότι γεννήθηκε στη σοβιετική περίοδο, αν και υπάρχει εκατοντάδες χρόνια.

Για τις ΜΚΟ:

Υπάρχουν κάποιοι, οι οποίοι μπορεί να μη συμφωνούν μαζί σας στο ένα ή στο άλλο ζήτημα. Το γεγονός αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι αναγκαστικά ανήκουν στη πέμπτη φάλαγγα ή είναι εχθροί.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι, βεβαίως, όχι. Όμως αυτό δεν σημαίνει, ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι στη Ρωσία εξυπηρετούν ξένα συμφέροντα. Τέτοιοι, επίσης, υπάρχουν. Και ποιοι είναι; Αυτοί που στην εσωτερική πολιτική κάνουν χρήση χρημάτων που λαμβάνουν από άλλα κράτη, **αντί να τα περιφρονούν.**

Και αυτό το κάνετε όλο και πιο δύσκολο, χάριν της «φροντίδας» για την πατρίδα μας. Είναι αρκετό να αναφέρουμε τους νόμους, που εξισώνουν ΜΚΟ με τους ξένους πράκτορες, που περιορίζουν τη συμμετοχή υπηκόων άλλων χωρών στην ιδιοκτησία ρωσικών ΜΜΕ...

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι. Εξωτερικά, ίσως, είναι πιο δύσκολο, αλλά, όπως και πριν, είναι δυνατό. Πάντα υπάρχουν εναλλακτικοί τρόποι για να λαμβάνεις και να ξοδεύεις χρήματα για το σκοπό που έχουν δοθεί. Βεβαίως, οι τελευταίες αποφάσεις περιορίζουν τη χρήση ξένων κεφαλαίων για τον πολιτικό αγώνα μέσα στη Ρωσία. Μπαίνουν ορισμένοι φραγμοί, αλλά αυτοί πάντοτε μπορεί να παρακαμφθούν. Πρέπει να τηρούνται όλα προσεκτικά ώστε να αποτραπεί αυτό το ενδεχόμενο.

Κανένα κράτος, όμως, που σέβεται τον εαυτό του δεν επιτρέπει να χρησιμοποιούνται ξένα κεφάλαια για τον εσωτερικό πολιτικό αγώνα. Δοκιμάστε να το κάνετε αυτό κάπου στις ΗΠΑ - θα βρεθείτε αμέσως πίσω από τα κάγκελα της φυλακής.

Εκεί οι κρατικές δομές είναι πολύ πιο αυστηρές από τις δικές μας. Εξωτερικά όλα είναι κόσμια, δημοκρατικά, αλλά μόλις λίγο τα πράγματα φθάσουν σε ανάλογο σημείο δεν έχεις καμία πιθανότητα! Σε εμάς είναι πολύ πιο φιλελεύθερα.

Αλλά πρέπει να το καταλάβουμε: δεν υπάρχει η δημοκρατία χάριν της δημοκρατίας. Για χάρη του λαού, για να ζήσουν οι άνθρωποι καλύτερα, θα πρέπει να υπάρχει πραγματική πρόσβαση στους μοχλούς διακυβέρνησης.

Δεν είναι δυνατόν να δημιουργούμε τέτοιες συνθήκες, ώστε τα ξένα κράτη να μας κάνουν πιο αδύναμους, να μας υποτάξουν στη δική τους θέληση και να επιδιώκουν να μας πιέσουν από μέσα, επηρεάζοντας τη πολιτική μας προς όφελός τους.

Όταν μας πίεζαν, εμείς θα συμφωνούσαμε για τη Συρία, το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, για τη διευθέτηση του Μεσανατολικού, να αλλάξουμε την αμυντική μας πολιτική. Γι' αυτούς τους λόγους χρησιμοποιούν και αυτά τα εργαλεία και τα χρήματα...

Η γεωστρατηγική σύγκρουση με την Δύση

Εμείς δεν πρέπει να κλιμακώνουμε, να δραματοποιούμε καταστάσεις. Πρέπει να καταλάβουμε: ο κόσμος έτσι είναι φτιαγμένος.

Αυτός είναι ο αγώνας για τα γεωπολιτικά συμφέροντα, και πίσω από αυτά η σημασία της χώρας, η ικανότητά της να δημιουργήσει μια νέα οικονομία, να λύσει τα κοινωνικά της προβλήματα, να βελτιώσει το επίπεδο ζωής των πολιτών. **Εμείς δεν έχουμε καθόλου επιθετική πολιτική. Αλλά έχουν οι ΗΠΑ, οι Αμερικανοί φίλοι μας...**

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: «Φίλοι», Βλαδίμηρ Βλαδιμήροβιτς;

Βεβαίως. Όλοι είναι φίλοι μας... Οι Αμερικανοί τυπώνουν δολάρια, μετέτρεψαν το εθνικό τους νόμισμα σε παγκόσμιο, αν και πριν μερικές δεκαετίες εγκατέλειψαν την ισοτιμία του χρυσού. **Αλλά διαθέτουν τη μηχανή, και προφανώς με αυτή δουλεύουν.**

-Μπράβο τους;

Μπράβο τους! Αλλά γιατί συνέβη αυτό; Οι ΗΠΑ πέτυχαν μια ορισμένη θέση μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Γιατί το λέω αυτό; **Ο αγώνας για τα γεωπολιτικά συμφέροντα οδηγεί τη χώρα είτε να γίνει ισχυρότερη, αποτελεσματικότερη, λύνοντας τα χρηματοπιστωτικά, αμυντικά, οικονομικά και, μαζί με αυτά, τα κοινωνικά της προβλήματα, είτε να**

διολισθήσει στη τρίτη, πέμπτη κατηγορία, χάνοντας τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του λαού της.

Και η προσπάθειά μας να ανταγωνιστούμε με τη Δύση;

Δεν χρειαζόμαστε να την ανταγωνιστούμε.

Επαρκούν οι δυνάμεις μας;

Δεν χρειαζόμαστε να ανταγωνιστούμε. Απλώς δεν χρειαζόμαστε να ανταγωνιστούμε!

Δηλαδή τι κάνουμε τώρα;

Πρέπει να εφαρμόσουμε ήσυχα την ατζέντα μας. Πολλοί λένε, ότι οι τιμές του πετρελαίου πέφτουν και από την **πιθανή κρυφή συνεννόηση μεταξύ των παραδοσιακών παραγωγών, μεταξύ αυτών της Σαουδικής Αραβίας και των ΗΠΑ.** Ότι αυτό έχει γίνει εσκεμμένα για να αδυνατίσει η ρωσική οικονομία. Εάν μιλήσετε τώρα με ειδήμονες, όχι όπως εγώ, αλλά με πραγματικούς...

Αν δεν είσθε εσείς τότε ποιος είναι;

Του Υπουργείου Ανάπτυξης, Οικονομικών, της Κεντρικής Τράπεζας - έχουμε τέτοιους ειδήμονες. Τι θα σας πουν; Κάποια πράγματα είναι προφανή. Έπεσε η τιμή του πετρελαίου.

Λοιπόν, γιατί έπεσε; **Η προσφορά αυξήθηκε.** Η Λιβύη παράγει περισσότερο, όπως παραδόξως και το Ιράκ, παρ' όλα τα προβλήματα... Εμφανίστηκε παράνομο πετρέλαιο στα 30 δολάρια το βαρέλι, που το Ισλαμικό Κράτος το πωλεί ακατέργαστο. Η Σαουδική Αραβία αύξησε την άντληση.

Και η κατανάλωση μειώθηκε αυτή την περίοδο της στασιμότητας, ή μειώθηκε σε σχέση με τις προβλέψεις για την παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη. Υπάρχουν θεμελιώδεις παράγοντες. Ας πούμε, ότι λαμβάνουν χώρα στοχευμένα βήματα από τους εταίρους στην παγκόσμια αγορά ενέργειας. Μπορούμε να το υποθέσουμε; Ασφαλώς.

Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η υποτίμηση του ρουβλίου, του εθνικού μας νομίσματος. Ένας από τους παράγοντες, όχι ο μοναδικός, αλλά ένας από αυτούς. Και τι σημαίνει αυτό για το ρωσικό προϋπολογισμό; Εμείς δεν τον υπολογίζουμε σε δολάρια. Έπεσε η αξία του ρουβλίου, λίγο υποτιμήθηκε.

Κατά το ένα τρίτο.

Κατά 30%... Αλλά προσέξτε: πριν πουλούσαμε ένα προϊόν, το οποίο στοίχιζε ένα δολάριο, και παίρναμε 32 ρούβλια. **Και τώρα γι' αυτό το προϊόν αξίας ενός δολαρίου παίρνουμε 45 ρούβλια.**

Τα έσοδα του προϋπολογισμού αυξήθηκαν και δεν μειώθηκαν. Πράγματι υπάρχουν περιορισμοί, που συνδέονται με το ότι για τομείς της βιομηχανίας και των επιχειρήσεων, που είναι προσανατολισμένοι στις αγορές με συνάλλαγμα από το εξωτερικό η κατάσταση χειροτερεύει.

Αλλά για τον προϋπολογισμό δεν είναι έτσι, και με αυτοπεποίθηση λύνουμε τα κοινωνικά προβλήματα.

Αυτό ισχύει και για τα ζητήματα της αμυντικής βιομηχανίας. Η Ρωσία διαθέτει το υπόβαθρο για την υποκατάσταση των εισαγωγών. Δόξα τω Θεώ, πήραμε πολλά από τις προηγούμενες γενιές, και τη τελευταία δεκαπενταετία και εμείς κάναμε πολλά για τον εκσυγχρονισμό της βιομηχανίας.

Θα υποστούμε ζημία; Εν μέρει ναι. Αλλά όχι μοιραία.

Αν η μείωση των τιμών της ενέργειας συμβαίνει εσκεμμένα, αυτό έχει επιπτώσεις και σε αυτούς που προωθούν αυτούς τους περιορισμούς. Ο σύγχρονος κόσμος είναι αλληλοεξαρτώμενος.

Δεν υφίσταται η υπόθεση ότι οι κυρώσεις, η μεγάλη πτώση των τιμών στο πετρέλαιο, η υποτίμηση του εθνικού μας νομίσματος, θα οδηγήσουν σε αρνητικά αποτελέσματα ή καταστροφικές συνέπειες εμάς αποκλειστικά.

Τέτοιο πράγμα δεν θα συμβεί!

Προβλήματα προκύπτουν, υπάρχουν και θα αυξάνονται, καθώς η κατάσταση θα χειροτερεύει, αλλά και στους εταίρους μας, μεταξύ αυτών και στις πετρελαιοπαραγωγούς χώρες, όπως και αυτές που παράγουν φυσικό αέριο.

Να, μιλάμε για μείωση τιμών στο πετρέλαιο. Αυτό, συμβαίνει και επειδή στις ΗΠΑ άρχισαν να βγάζουν σχιστολιθικό πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Οι ΗΠΑ σε σημαντικό βαθμό εξυπηρετούν τις ανάγκες τους με τις δικές τους πηγές ενέργειας. Όχι ακόμη εντελώς, αλλά σε σημαντικό βαθμό.

Αλλά πόσο αποδίδει αυτή η παραγωγή; Διαφορετικά στις διάφορες περιφέρειες των ΗΠΑ. Από 65 δολ. το βαρέλι έως 83 δολ. Τώρα η τιμή του βαρελιού του πετρελαίου έπεσε κάτω από 80 δολ. Η παραγωγή σχιστολιθικού φυσικού αερίου γίνεται μη αποδοτική. Μπορεί, οι

Σαουδάραβες, εσκεμμένα να θέλουν να «εξοντώσουν» τους ανταγωνιστές τους.

Πηγή: defencenet.gr